

РЕШЕНИЕ

№ 8039

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Димитър Гальов

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9639** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитър Гальов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Б. С. Ч. от [населено място], против Решение № 2848 от 15.06.2023г. по НАХД № 8196 по описа на Софийския районен съд /СРС/ за 2022г, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 42-0000938 от 19.04.2022г. на Директора на РД „АА“-гр.С.. В жалбата се твърдят нарушения на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Изразява се несъгласие с изводите на предходната съдебна инстанция. Позовава се на данните от интернет страницата на ИА„АА“, според които превозвачът разполага с лиценз и товарният автомобил фигурира в същия записан първи по ред, но от тази страница не ставало ясно дали един автомобил е добавен или е отписан. Независимо от тези доводи, наказващият орган прилага разнородна практика при определяне и налагане на глоби, като се позовава на конкретно друго НП издадено на 08.01.2021г. срещу друго физическо лице и се твърди, че за същото по вид нарушение е наложена глоба от 100 лева, а не глоба от 2000 лева, каквато е наложена с процесното. Самата глоба в такъв диапазон създавала предпоставка за корупционни действия от страна на контролния

орган. Сочи, че лицензионният режим не е отговорност на водача, като препис от всички описани документи са представени по делото, но не са съобразени от СРС. Не сочи нови доказателства. Иска се отмяна на решението на СРС и на НП.

В открито заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Представя писмени бележки с поддържане на доводите от касационната жалба.

Ответникът- Директор на РД“АА“-гр.С. не изпраща представител, не взема становище по оспорването.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е правилно, а касационната жалба- неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, XX-ти касационен състав, в пределите на проверка, съгласно чл.218 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, като обсъди посочените в жалбата пороци на решението и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, приема следното: Касационната жалба е ДОПУСТИМА, подадена е от надлежна страна с право на жалба срещу неблагоприятен съдебен акт, който подлежи на касационно обжалване, в преклузивният срок по чл.211, ал. 1 от АПК и отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл.212 от АПК.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

При постановяване на оспореното решение, с което процесното НП е потвърдено СРС е приел за установено, че жалбоподателят Ч. притежава товарен автомобил, с рег. [рег.номер на МПС] , предоставен временно и възмездно под наем на търговско дружество. Съобразено е, че считано от 30.03.2022г. процесният автомобил е включен в списъка на превозни средства към лиценз на Общността за международен автомобилен превоз на товари № 24382, издаден на посоченото търговско дружество, а преди тази дата липсват данни превозното средство да е било вписано в лиценза на друг превозвач. В съдебното решение се сочи, че на 14.03.2022г. около 11.30 часа в [населено място], процесният автомобил, управляван от Б. Ч. се движел по [улица], когато под пътен възел с [улица] поради настъпило ПТП е извършена проверка от екип на РД „АА“. Именно в хода на проверката е установена липсата на издадено удостоверение за обществен превоз на товари, нито включването на т.а. в списъка на превозните средства към лиценз на Общността. В деня на направените констатации е съставен и АУАН, с оглед установеното нарушение по чл.6, ал.1 от ЗАвтПр, а впоследствие и НП, с което е наложена глоба в размер на 2000 лева, на основание чл.93, ал.1, т.1 от същия закон. В решението са обсъдени събраните по реда на закона доказателства и доказателствени средства, в това число писмените и гласни доказателствени източници и е посочено какви факти са установени въз основа на така приобщения доказателствен материал. Обсъдени са всички относими и приложени от актосъставителя и наказващия орган правни норми, въз основа на което е направен обоснован извод за законосъобразност на издаденото НП и наложеното наказание.

Изрично е обсъдено и възражението на санкционираното лице относно нееднакво третиране на сходни случаи от страна на АНО, по-конкретно цитираното от него различно НП, с което е наложено наказание на друго физическо лице и тази теза е опровергана, като очевидно неоснователна, предвид естеството на вменените нарушения на лицата в двата случая, респективно липсата на основание за сравняване на двете наказания, защото фактите са различни, а оттам и приложимото право. Като

краен резултат оспореното НП е потвърдено.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

В мотивите си първостепенният съд е обсъдил събрания по делото доказателствен материал, приобщен с административнонаказателната преписка и въз основа на обективен и пълен анализ е достигнал до обосновани и верни изводи за приложимото право.

Мотивите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящият касационен състав, поради което съдът препраща към тях, на основание чл.221, ал.2, изр.2-ро от АПК. Не са допуснати съществени процесуални нарушения нито в хода на АНП, нито в хода на съдебното производство. Събраният и проверен по реда на закона доказателствен материал изцяло съответства на правните изводи на съда. В този смисъл, съображенията релевиращи допуснати нарушения при анализа на доказателствения материал са изцяло неоснователни. В унисон със събраните и годни доказателства са обосновани правните изводи на АНО, както и на предходната съдебна инстанция. Законосъобразно е определено и административното наказание по вид и размер, при правилно приложение на материалния закон.

Обобщено, съдебният акт е законосъобразен и следва да се потвърди.

Разноски не се претендират от ответника и съдът не се произнася по този въпрос.

Мотивиран от горното, на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд София - град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2848 от 15.06.2023г. по НАХД № 8196 по описа на Софийския районен съд за 2022г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.